

εὔρηται νομοκάνων, συντεθειμένος ἐκ τοῦ Συντάγματος τοῦ Βλαστάρη καὶ τῆς Ἐξαβίβλου τοῦ Ἀρμενοπούλου, οὐχὶ ὅμως κατ' ἀλφάβητον, ἐν χφ. EBE 1402 (κεφ. 224), 1426 (κεφ. 174), καὶ 2302 (ἄνευ ἀριθμήσεως κεφαλαίων), Μ. Βλατέων 84 (κεφ. 203), Μ. Κωνσταμονίτου (Ἀθω) 17 (κεφ. 194), Μ. Ἐσφιγμένου (Ἀθω) 267 (κεφ. 190), Κεντρ. Σεμιναρίου Βουκουρεστίου (κεφ. 196). — Μικρὸν ἀπόσπασμα ἐκ νομοκάνονος τοῦ τύπου τούτου, ἐν 324, σ. 246–257. Πίναξ περιεχομένων, ἐκ χφ. Μ. Βλατέων 84, ἐν 125, σ. 138–145. Διὰ τὰ χφφ. paris. gr. 1377, φ. 1–408, Βιέννης suppl. gr. 46, Μ. Μεγ. Λαύρας (Ἀθω) 1858, Μ. Βατοπεδίου 485, Μ. Διονυσίου (Ἀθω) 374, Μαρκιανῆς app. III 8, Ἰστ. Ἀρχείου Σπάρτης 10, Μονῆς Βυλίζης 4, Μ. Ζερμπίτσης —, καὶ Μ. Ἀγ. Νικάνορος (Ζάβορδας) 32, ἀγνοῶ, ἐὰν περιέχουν τὸν α' ἢ τὸν β' τύπον τοῦ Νομοκάνονος.

39

1500. Συνοδικὸν Γράμμα πΚ Ἰωάσαφ, μηνὸς Σεπτ., περὶ λύσεως νομικῶν
ζητημάτων,
ἐν 343, σ. 46–47.

Ἀκυρωθέντος τοῦ γ' γάμου, ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις τετάρτου, μὴ συνυπολογιζομένου τοῦ ἀκύρου. «Τῆς ἐμῆς πενθερᾶς ἀναδεξαμένης παῖδα, ἀναδεξαμένου γάμου — τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς — ἕτερον παῖδα, ἐὰν οὗτοι οἱ δύο παῖδες δύνανται εἰς γάμον νόμιμον συναφθῆναι; Ἀποφαινόμεθα . . . ὅτι δύνανται. — Ἐὰν βαπτίσω παιδίον, δύναται λαβεῖν μετὰ τοῦ σαρκικοῦ μου παιδὸς δύο ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς; Γίνεται ἀκωλύτως. — Δύο παῖδες, βαπτισθέντες ὑπὸ ἐνὸς ἀναδόχου, δύνανται (συναφθῆναι μετὰ) δύο ἀδελφῶν; Ναί. — Ἐὰν βαπτίσω παιδίον, δύναται ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς καὶ ὁ ἀνεψιὸς λαβεῖν αὐτὸ εἰς γυναῖκα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς πλαγίους. — Ἐλάβε τις θυγατέρα σαρκικὴν τινὸς εἰς νόμιμον γάμον θανούσης οὖν αὐτῆς, βούλεται πάλιν λαβεῖν τὴν πνευματικὴν θυγατέρα τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ. Ναί».

40

1502. Συνθήκη ἀπὸ 14 Δεκ., εἰρήνης, μεταξὺ Βενετίας καὶ Τούρκικας,
ἐν 431, 3, σ. 344–350.

41

1513. Φιρμάνιον 5 Ἰουλίου σ. Σελήμ ὑπὲρ Μ. Βλαττάδων
ἐν 34, σ. 2. Ἐν αὐτῷ οἱ πρόην σουλτάνοι Μουράτ καὶ Βαγιαζήτ ὀνομάζονται «σουλτάνοι τῶν ρωμηῶν».

42

1514. Βοῦλλα πάπα Λέοντος τοῦ δεκάτου, πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς υἱούς, εὐγενεῖς, πραγματευτὰς καὶ ἄλλους ρωμαίους, ὅπου κατοικοῦσιν εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ Ἑνετικοῦ».

ἐν 60, σ. 20–23.

(Ἐπιτρέπει τὴν ἀνέγερσιν ὀρθοδόξου ναοῦ εἰς Ἁγ. Γεώργιον, ἐν Βενετίᾳ. Τὸν ναὸν τοῦτον, ὡς καὶ τὸν διορισθυσόμενον πρεσβύτερον), «τοὺς ἐλευθερώνομεν διὰ πάντα ἀπὸ πᾶσαν ἐξουσίαν, ὑπεροχὴν καὶ κυριότητα τοῦ ἐπισκόπου τοῦ τόπου καὶ τοὺς ὑποτάσσομεν ἀμέσως εἰς ἡμᾶς...».

43

1517. Ὅρισμός σ. Σελήμ Α', ὑπὲρ π. Ἰε ρ ο υ σ α λ ῆ μ Δ ω ρ ο θ έ ο υ· ἐν 280, Γ', σ. 219–222.

44

1517. Χάττι-σερήφ σ. Σελήμ Α', ὑπὲρ Μ. Ξ η ρ ο π ο τ ά μ ο υ (Ἄθω)· ἐν 101, σ. 298.

45

1520. Κ α ν ο υ ν ν α μ έ Τ ρ ι κ κ ά λ ω ν· μνημ. ἐν 423, σ. 207 σημ. 1.

46

1521. Βοῦλλα 18 Μαΐου πάπα Λέοντος τοῦ δεκάτου, ρυθμίζουσα τὰς σχέσεις μεταξὺ Ὀρθοδόξων καὶ Λατίνων· ἐν 60, σ. 6–18.

«... ὠρίσθη καὶ ἐπροστάχθη, ὅτι αὐτὸ τὸ εἰρημένον Γένος τῶν Γραικῶν νὰ στέκεται εἰς κάποιας συνηθείας του καὶ διατηρήσεις, ὅπου δὲν εἶχον ἔγκλημα αἰρέσεως καὶ ἀνάμεσα εἰς ἄλλα... Μ' ὅλον τοῦτο οἱ ἐπίσκοποι Λατῖνοι ὅπου εὐρίσκονται κατὰ τόπους, συγχίζουσι καθ' ἡμέραν, ταράττουσι καὶ ἐνοχλοῦσιν αὐτοὺς τοὺς Γραικοὺς, ὅπου κατοικοῦσιν εἰς τοὺς τόπους των, διὰ τὰς ἄνω εἰρημένας συνηθείας καὶ παρατηρήσεις... Δίδομεν ἄδειαν καὶ συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἄνω εἰρημένους Γραικοὺς, τόσον ἀρχιερεῖς, ὅσον καὶ ἄλλα πρόσωπα τοῦ αὐτοῦ Γένους τῶν Γραικῶν καὶ εἰς καθ' ἓνα ἀπὸ αὐτούς, ὅτι νὰ ἡμποροῦν νὰ μεταχειρίζονται καὶ νὰ κρατοῦσιν ἀπαρασάλευτα τὰς συνηθείας των καὶ διατηρήσεις... εἰς ἐκείνην δὲ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου κατοικοῦσι Λατῖνοι καὶ Γραικοὶ καὶ ἔχουσι μοναχὸν διατεταγμένον ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἐπίσκοπον Λατῖνον, αὐτὸς... νὰ ἔχη χρέος νὰ διορίζη ἓνα ἐπίτροπον Γραικὸν διὰ τὰς κρίσεις καὶ πράγματα τῶν εἰρημένων Γραικῶν, ὁ ὁποῖος ἐπίτροπος νὰ εἶναι φίλος καὶ ἀγαπητὸς εἰς αὐτοὺς τοὺς γραικοὺς, ἢ ἐκλελεγμένος ἀπ' αὐτούς... καὶ νὰ τὸν κρατοῦσι μὲ ἐδικὰ των ἔξοδα. Καθὼς καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς ἀποφάσεις, ὅπου ἀναφέρονται εἰς τὸν μητροπολίτην, ἐὰν δὲν ἤθελεν εἶσται ἴσως μητροπολίτης γραικός, νὰ ἔχη χρέος νὰ τοὺς ἐκλέγῃ ἓνα κριτὴν, ὅπου νὰ εἶναι Γραικός...».

47

1523. Ἀχτναμές σ. Σουλεϊμάν Α', ὑπὲρ νήσων Κ υ κ λ ά δ ω ν· ἐν 357, σ. 141–144.